

ВІРНІ СЛАВНІЙ ТРАДИЦІЇ

Одностайно підтримав заклик передових підприємств Москви про проведення 21 квітня комуністичного суботника, присвяченого 114-й річниці з дня народження В. І. Леніна, колектив Мало-Висківської райсільгосптехніки. У святі праці візьмуть участь тридцять комсомольців на чолі зі своїм ватажком Олександром Міренковим. Передбачається перевезти 250 тонн вантажу, відремонтувати два трактори, впорядкувати територію. Комсомольці водії Леонід Малахатко, Сергій Малишкін, Олег Пучков, слюсар Віктор Кушло, інші молоді працівники райсільгосптехніки дали слово працювати по-ударному, дружно й організовано.

В. КУДРЯ,
м. Мала Виска.

НА ЗЕКОНОМЛЕНОМУ ПАЛЬНОМУ

вирішила працювати в день суботника комсомольсько-молодіжна бригада водіїв Бобринецької райсільгосптехніки (бригадир П. О. Філімонов, групкомсорт Володимир Білик) — переможець минулорічного республіканського соціалістичного змагання. Молоді водії забезпечать високі темпи праці на вивезенні відсіву щебінь для шляхового відділу сільгосптехніки і на обслуговування торгових точок райспоживспілки.

Ю. ГИЧКО,
секретар комсомольської організації автобаз Бобринецької райспоживспілки.

3 ПЕРЕВИЩЕННЯМ НОРМИ

Комсомольсько-молодіжний колектив водіїв райсільгосптехніки (групкомсорт Володимир Бугасенко) планує в день комуністичної праці вивезти на поля колгоспів району 700 тонн добрив (що на 10 процентів перевищує звичайну норму) і зекономити при цьому понад 200 кілограмів пального.

Н. ІЩЕНКО,
секретар комсомольської організації Компаніївської райсільгосптехніки.

У космосі — радянсько-індійський екіпаж

3 квітня 1984 року о 17 годині 09 хвилини московського часу в Радянському Союзі здійснено запуск космічного корабля «Союз Т-11».

Радянський космічний корабель пілотує міжнародний екіпаж: командир корабля Герой Радянського Союзу, льотчик-космонавт СРСР Юрій Малишев, бортінженер Герой Радянського Союзу, льотчик-космонавт СРСР Геннадій Стрекалов і космонавт-дослідник громадянини Республіки Індії Ракеш Шарма.

На знімку: радянсько-індійський космічний екіпаж — індійський космонавт Ракеш ШАРМА (в центрі), льотчик-космонавт СРСР Герой Радянського Союзу Ю. В. МАЛИШЕВ (ліворуч) і льотчик-космонавт СРСР Герой Радянського Союзу Г. М. СТРЕКАЛОВ (праворуч).

Фото А. ПУШКАРЬОВА.
(Фотохроніка ТАРС).

РЕПОРТАЖ

Спадкoємці землі- годівниці

Тридцять років минуло від тих історичних днів, коли було піднято перший цілинний клин казахстанської землі. А ті, хто першими вершили цей небачений по величності хліборобський подвиг, давно вийшли з далекої юності. Вони набули і хліборобського досвіду, і життєвої мудрості. Нині вже їхні сини й дочкі освоюють Печорнозем'я, працюють на будовах Байкало-Амурської магістралі. А внуки, утверджуючи своєю появою закони буття, приносять плінні молодості своїм предкам. «Діду! І я ж тобою», — прорізається у внука разом із вищербленим зубом хліборобська спадкоємність. А їм, дідам, сьогодні лише 48—55 років. Поруч них тепер такі ж, якими були вони тридцять років тому. Ім, молодим і заважаним, передають старші своє землеробське вміння...

З молодими механізаторами радгоспу «Устинівський» Василем Шуляром та Юрієм Поперечним працює нині на посівній колісній участині цілинної епопеї Павло Іванович Даченко. Погода не сприяє хліборобам. Та тут її не чекають, як машини небесної. Де вибірково, де на всі гони приймає земля добірне насіння майбутнього врожаю Дошпів. Це застосує хліборобів, стримує роботу агрегатів, але разом з тим запалює надію на добрий врожай. Тож тільки-но агрегати зупинилися для заправки посівним насінням та мінеральними добривами, як тракторист Василь МIRONЧУК зіскочив з трактора. Пробує руками землю. Посипався вітер — швидко сушить рілля Ганна Шулер та Ганна Візер швидко приймають зерно в бункер сівалок. Мрія Дробіш та Люда Петренко, заправили в цей час сівальні відсіки мінеральними добривами, які своєчасно підвозить Микола Нестеренко.

Рухає сівальний агрегат. Живими тлими струмками ллються в розпушену землю горохові кульки... Денне завдання перекрито. В цьому успіху — частка його, Павла Івановича, досвіду і хліборобської мудрості, які формують хліборобську спадкоємність молодих механізаторів. Зокрема, Василя Шуляра та Юрія Поперечного.

...Швидко сохне земля, треба поспішати

М. САВЕНКО,

Устинівський район.

БЕЗ ПРАВА НА САМОЗАСПОКОЄННЯ

п'ятирічка і ми

РОЗМОВА З МОЛОДИМ СУЧАСНИКОМ

Сьогодні за «круглим столом» «МК» переможці обласного соціалістичного змагання серед комсомольсько-молодіжних колективів. Розмова з молодими сучасниками про їх місце і роль у виконанні Продовольчої програми, завдань одинадцятої п'ятирічки продовжилася. Зокрема, мова йшла про резерви підвищення продуктивності праці, поліпшення якості роботи.

Отже, за «круглим столом» «Молодого комуна-

ра» — групкомсорт тракторної бригади № 1 колгоспу імені Комінтерну Онуфріївського району В. ЛИСЕНКО, бригадир КМК плавильників імені XXV з'їзду КПРС ВЛКСМ металургійної дільниці № 8 Світловодського заводу чистих металів: металів М. ПЕТРОВ, доярка, групкомсорт КМК молочнотоварної ферми № 3 колгоспу імені Леніна Долинського району В. ПОКЛАД, керівник комсомольсько-молодіжної бригади обробітку шин підприємства кіровоградсько-

го виробничого об'єднання «Друкмаш» О. В. МЕЛІХОВ, групкомсорт вантажної електропозної колони імені XXV з'їзду КПРС Знам'янського локомотивного депо Є. КОСТІВ, заступник бригадира тракторної бригади № 4 колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району В. ВАСИЛЬЄВ і групкомсорт КМК гірничо-очисного вибою дільниці № 4 шахти «Світлопільська» Олександрійського району О. БАРАНОВСЬКИЙ.

кавалер ордена «Знак Пошани» і Жовтневої Революції, бригадир КМК плавильників імені XIX з'їзду ВЛКСМ металургійної дільниці № 8 Світловодського заводу чистих металів:

— Слухаючи Василя Лисенка, я подумав: ми завжди повинні бачити резерви. Бачити, щоб якийсь швидше знайти шляхи для їх ефективного використання, добитися ще кращих трудових успіхів, не заспокоюватися на досягнутому. Нині наш КМК працює в рахунок травня 1985-го року. А роботою своєю не зовсім задоволені, бо трудитися можемо ще продуктивніше.

Виробничий потенціал, думаю, ми використовуємо сповна. Та біда в тому, що необхідні для роботи матеріали надходили з перебоями. Простої в роботі вели до послаблення дисципліни в колективі. Наприклад, Олександр Москалюк вийшов на роботу напідпитку, запізнився на зміну Олександра Коляда. Бригада рада, безперечно, суворо покарає порушників. Не виправдовуючи їх, усе ж скажу: була б робота завжди — уникли б ми цих порушень. Отже, треба було шукати вихід.

І ми начебто знайшли його. Ось він — перехід на бригадний підряд. Одразу з'явилася можливість розподіляти роботу серед плавильників з урахуванням їхньої кваліфікації. Практично до нуля звели простої устаткування, бо виникла зацікавленість у кінцевому результаті праці. Високим став коефіцієнт трудової участі, бо, врешті, за ним розподіляється заробіток.

Але проблема постачання основних і допоміжних матеріалів, яка об'єктивно від нас не залежить, залишилася. Зрозуміли: треба переходити на господарський рахунок. Його перевага очевидна: отримав на місяць — два матеріали і працюю собі, видавши продукцію. За таких умов (сам підрахував) і сировини більше зекономимо.

На бригадний господарський рахунок перейдемо через два місяці. І саме завдяки йому [Закінчення на 2-й стор.].

Учора — учні, сьогодні —

наставники

В. ЛИСЕНКО, групкомсорт тракторної бригади № 1 колгоспу імені Комінтерну Онуфріївського району:

— Другий рік підряд наш колектив виборює першість серед КМК тракторних бригад області. Цей період позначений і тим, що ми стали членами міжнародного клубу механізаторів «Кіровоград — Толбухін», лауреатами почесного призу двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова. Та заохочувати себе пісенькою про добрі справи не збираємося. Розуміємо: треба впевнено йти вперед, підвищувати хліборобську майстерність.

Нічого гріха таїти, і ми ще не завжди раціонально використовуємо земельні угіддя, мінеральні добрива. А раз так — не маємо від землі повної віддачі.

Відрадно, що за останні

роки ми зняли з порядку денного чи не найбільшю проблему для села — нестачу кадрів. Представники бригади, зокрема бригадир Анатолій Іванович Литвин, частенько навідується до Павлиської середньої школи імені В. О. Сухомлинського. Розповіді про свій колектив, його традиції, турботи, перспективи розвитку колгоспу не залишають байдужими школярів. Тому й поповнення отримуємо кожного року вагоме. Нинішнього року в механізаторський колектив влилося 8 юнаків.

Та виникає нова проблема: як новачків у найкоротші строки зробити справжніми майстрами хліборобської справи. Тобто допомогти освоїти всі види техніки, що використовуються в господарстві. Тут своє слово повинні сказати наставники. А в їх ролі (про це заявляю твердо) можуть виступити і Юрій Омеляченко, і Сергій Воробйов, і Сергій Буга — молоді механізатори, які працюють у КМК по 5—7 років. Впевнений: новачок, відчув-

ши справжню турботу про себе, ніколи не залишить колективу.

Головне на польових роботах — надійність техніки. А вона значною мірою залежить від наявності запчастин. Надіяється на райсільгосптехніку, яка часто густо зриває плани реалізації по номенклатурі, поки що не доводиться. Але не сидіти ж склавши руки! Потрібну деталь ми нерідко знаходимо в сусідніх бригадах, колгоспах на списаних машинах.

Почалися весняно-польові роботи. На недавніх комсомольських зборах, зваживши свої можливості, виступили з ініціативою: «На полі — півтори норми щодня!».

У день комуністичного суботника зобов'язалися працювати на зекономленому паливі, виробити 228 гектарів умовної оранки.

За бригадним підрядом

М. ПЕТРОВ, лауреат премії Ленінського комсомолу,

«Товариш Ленін, ми вам доповідаємо!»

Тридцять років минуло з того часу, коли на поклик Комуністичної партії більше 500 тисяч посланців Ленінського комсомолу з усіх кінців країни прибули освоювати цілини і перелогові землі Казахстану, Сибіру, Уралу і Поволжя. Цілина стала для них справжньою школою громадянськості і патріотизму, трудового та ідейно-естетичного виховання.

Цілина випрадала сподівання. Але кожен день вимагає досягнення нових рубежів. Сьогодні перед трудівниками агропромислового комплексу стоїть

завдання забезпечити безумовне виконання Продовольчої програми, збільшення виробництва сільськогосподарської продукції. Саме з початком весняно-польових робіт починається головна боротьба за новий урожай. «Головний шлях досягнення наміченого», — відзначив на Всесоюзній економічній нараді

з проблем агропромислового комплексу Генеральний секретар ЦК КПРС товариш К. У. Черненко, — прискорення переведення сільського господарства на інтенсивні рейси розвитку, значне підвищення віддачі від створеного у колгоспах і радгоспах потенціалу».

Отже, поряд із завданнями по підвищенню врожайності сільськогосподарських культур і найвищій віддачі тваринництва перед комсомольцями, всією молоддю, що зайнята у сільськогосподарському виробництві, сьогодні стоїть завдання щоденно підвищувати продуктивність праці, боротися за ефективне використання техніки, кожного кілограма кормів, органічних і мінеральних добрив, не допускати втрат робочого часу, рішуче виступати проти безгосподарності.

11 квітня — Міжнародний день визволення в'язнів фашистських концтаборів. 39 років з часу звільнення (1945) в'язнів Бухенвальду. Народи світу пам'ятають про злість, горе і страждання, які принесли людям друга світова війна. Хоча вже минуло стільки років після її закінчення, фашистська ідеологія ще продовжує існувати. Багато неофашистських угруповань у різних капіталістичних країнах намагаються відродити свого кумира. Існує також багато різноманітних течій, подібних фашизму: мета яких — зашкодити вільному розвитку народів, знищити в зародку будь-які прояви свободолюбства. Молодь вісімдесятих повинна берегти пам'ять про загиблих, гартувати характер і волю, зміцнювати свій ідейно-теоретичний арсенал, щоб не допустити розв'язання нової світової війни.

12 квітня — День космонавтики. Мирні цілі Радянського Союзу у цій галузі ще раз підкреслюють усьому світові бажання радянських людей жити в мирі і дружбі з усіма народами. Миротворна політика нашої держави повинна постійно бути в центрі уваги комсомольських пропагандистів, агітаторів. Бо саме прагнення до миру забезпечує народам нашої країни можливість будувати комуністичне завтра.

З ініціативи москвичів 21 квітня весь радянський народ піде на комуністичний суботник. Це дає нам'яті рождю світового пролетаріату В. І. Леніну, який побачив у комуністичних суботниках перші прояви комуністичного ставлення до праці. Багато комсомольсько-молодіжних колективів і молодих працівників ретельно готуються до свята комуністичної праці. Вони прагнуть не лише в день 21 квітня працювати ударило, а й прийти до цієї дати із своїми трудовими дарунками. Надзвичайно важливо в день суботника працювати на економічній сировині і матеріалах.

Комсомольці! Активніше включайтесь у боротьбу за економію і бережливість. Пам'ятайте слова В. І. Леніна, адресовані робітникам молоді Країни Рад: «Не даруй, не крадь, веді облік і контроль...». Тільки в такому випадку ви станете справжніми господарями країни.

День народження В. І. Леніна асоціюється в нас із весною в природі і в історії людства. До 114-ї річниці з дня народження вождя Комуністичної партії юнаки і дівчата беруть підвищені соціалістичні зобов'язання у боротьбі за збільшення випуску продукції, підвищення рівня знань. У комсомольських та піонерських організаціях області пройдуть у ці дні збори з єдиним порядком денним: «Люди Ленінської гвардії», з 16 по 22 квітня триватиме Всесоюзний тиждень жовтень, протягом місяця молодь навчальних закладів профтехосаїти візьме участь у республіканській естафеті ударних справ під девізом «Вашим, товаришу, серцем і ім'ям думаємо, дишаємо, боремося і живемо!», в усіх комсомольських організаціях пройде Ленінський урок «Товариш Ленін, ми вам доповідаємо». Кожен із цих заходів має пройти з найвищим політичним і трудовим піднесенням.

ЩОДЕННИК
ГРУПКОМСОРГА:
квітень

ЗВІТУЄ МОЛОДЬ ТЕАТРАЛЬНА АФІША

З 3 по 8 квітня в Ніровограді проходить Всесоюзний огляд роботи театру з творчою молоддю. В ході його буде показано вистави «Зачарований вітряк» за твором М. Стелімаха, «Надирль» за п'єсою А. Софроньова (музика В. Гроховського).

[Наш кор.]

На знімку: кращий комсомольський патрон Маловисівського району Володимир ЛОБОВАЄВ. Фото В. ГРИБА.

БЕЗ ПРАВА НА САМОЗАСПОКОЄННЯ

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

думаємо до кінця року підвищити продуктивність праці на 6,8 процента, а собівартість знизити на 2 проценти. А значить — завдання, поставлені ЦК Леніним (1983 р.) Пленумом ЦК партії, перевиконаємо!

І корми, і реконструкція

В. ПОКЛАД, навілер Почесного знаку ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки», групкомсорт молочно-товарної ферми № 3 колгоспу імені Леніна Долинського району:

— Перше, в чому бачу істотний резерв для збільшення надоби молока — забезпечення ферм необхідною кількістю кормів.

Візьмемо нинішній зимово-стійловий період утримання худоби. Соломи було заготовлено менше норми. Чому? Бо її вчасно не зашкуртували і вона підгнила. За таких умов на перший план виступає економія. Як економити корми? І хіба це можливо? Так. Просто треба згодовувати рівно стільки, скільки потрібно за раціоном. Інакше завтрашній день поставить у скрутне становище.

Друге. Реконструкція і комплексна механізація приміщень. Ця проблема виключно важлива. Бо ще багато робіт, пов'язаних з роздачею кормів, очищенням годівниць, доводитися виконувати вручну. Погодьтеся, праця нелегка й малоприємна, особливо для молоді. Вирішення цієї проблеми допоможе закріпленню тваринників на фермі.

Ось що теж важливо: на фермі у всіх доярках більшість стали показники. Скажімо, Світлана Григор і Наталія Сита наділи минулого року по 4000 кілограмів молока базисної жирності на корову, а з Надією Го-

луб — понад 3500. У першому кварталі нинішнього — по 1000—1030 кілограмів. На такому ж рівні — й інші доярки. Сталість же надоби — одна із найважливіших передумов переходу на колективний підйард. Особисто я вважаю, що велику користь має дати беззаставна система оплати праці. Тут виявляються й ті резерви, яких навіть за кілька років роботи на фермі не побачиш. А це дасть можливість збільшити надоби молока.

«Відставати не хочемо!»

О. МЕЛІХОВ, керівник комсомольсько-молодіжної бригади механічного обробітку шми переміщення виробничого об'єднання «Друкмаш»:

— Понад два роки тому чотири бригади об'єднали в одну, комсомольсько-молодіжну наскрізну. Спочатку це себе не виправдовувало: погано працювала бригада. Керівників за короткий час змінилися — не злічили. Коли запропонували очолити відстаючих мені, завагався: неспоклислива моя перспектива. Та подумав: коли не я, то хто ж? Насамперед зайнявся зміцненням дисципліни, організацією цікавого дозвілля і т. п. Коротше кажучи, через три місяці колектив почав виконувати план, потім перевиконувати. А за підсумками 1982 року зайняв друге місце по підприємству. Особливо успішним був для нас минулий рік: серед споріднених КМК ми стали кращими в області. Успіхам сприяли перехід на багатостатисте обслуговування (таким чином п'ять чоловік умовно вивільнили), впровадження рацпропозицій з високим економічним ефектом, економія інструменту і т. п. Успіхи згуртува-

ли колектив, до мінімуму було зведено кількість порушень трудової дисципліни...

Але боляче сьогодні говорити, що нині ми... пасемо задніх навіть на своєму підприємстві. В чому ж причина? Йдеться про те, що нас перестали забезпечувати необхідною кількістю металу. Своє безпосереднє завдання виконуємо тільки наполовину, у вільні години нас залучають, просто кажучи, «куди попало». Такий «рваний» ритм роботи морально травмує бригаду. Кожен на своєму місці побачив би безперспективне для колективу майбутнє: низький рівень дисципліни, невисокі зарплати.

Де ж вихід? Це питання поки що повисло у повітрі. Але ми плетимся у хвості не хочемо...

«Зупинись, поїде! Підвези...»

Є. КОСТІВ, групкомсорт вантажної електроважкої колони імені ХХХ з'їзду КПРС Знаменського локомотивного депо:

— Добився і наш колектив певних успіхів. Але теж хочу зупинитися на тих проблемах, над розв'язанням яких працюємо. Наприклад, на деяких станціях нас зупиняють не по графіку. Хвилюємося: може, швидкість перевищили, чи поломка трапилася на залізничному шляху. А причина зупинки, як з'ясується, несуттєва, а то і просто абсурдна: треба підвезти кондуктора, диспетчера чи чергового по станції. Зупинка ж — це втрата дорогоцінного часу, втрата електроенергії (вона затрачається для гальмування). Частенько доводиться зупинятися через вихід з ладу світлофорів, неясний ремонт шляху. Деякі під ве-

чір починається масовий перегін «порожніків» до станції П'ятихатки. Нас же ставлять на запасну колію: знову втрачається дорогоцінні хвилини, а то і години.

Головний фактор високих показників — наявність трудового суперництва між мікроколони, бригадами. На перший погляд, здається, що переможець той, хто найшвидше проведе свій локомотив. Але швидкостемірні стрічки точно показують перевищення допустимої швидкості. Отож я сказав би так: переможець не той, хто швидше, а той, хто вправніше проведе поїзд.

Наш бригадир Михайло Пфефенрот закріплює за новачками-помічниками машиністів Миколою Валовенком, Олександром Шарпою досвідчених наставників. Швидко опановуючи секрети водіння локомотивів, новачки менше допускають порушень в експлуатації локомотива, перевищувати електроенергії. А це значить, що в разі необхідності їх можна поставити за головний пульт локомотива.

Кукурудзяному полю — щедрі віддачу

В. ВАСИЛЬЄВ, помічник бригадира тракторної бригади № 4 колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району:

— Кукурудзіводи нашого колгоспу підтримали ініціативу молодих новоукраїнських і олександрійських механізаторів, які дали слово боротися за 50-центнерні врожаї кукурудзи. Беремо на озброєння досвід передовиків господарства, зокрема братів Володимира і Леоніда Колочука. Чотири роки їхня ланка вирощувала качанисту за індустріальною технологією і збирала не менше 80 центнерів зерна з гектара. Тепер же потрібно зробити ривок упе-

ред: ми взяли зобов'язання досягти рубежу не нижче 90 центнерів. За рахунок чого хочемо підвищити віддачу кукурудзяної ниви?

Перше. Забезпечити оптимальну густоту посівів на погонному метрі. Друге. Не прогавати того дня, про який механізатори кажуть: «Вчора було рано, а завтра буде пізно». — дня, коли треба сіяти. Третє. Ретельніше доглядати за посівами, обережніше проводити міжрядний обробіток, вносити оптимальну кількість гербіцидів.

Багато що може дати і вдосконалення сільськогосподарської техніки. Минулого року, пригадую, вирішили вдосконалити сіялку СУПН-8. Щоб забезпечити потрібну кількість обертів вентилятора, переобладнали його на карданний привід (до цього він працював від гідромотора). І що ж? Насіння рівномірніше лягло в ґрунт, посівів майже не було.

Технікою маневруємо і використовуємо її, на мій погляд, вправно і ефективно. А от про ремонт хочу сказати окремо. Так, бувають безвихідні ситуації, коли потрібної деталі не те що в колгоспі, а й в області не знайдеш. Але той, хто посправжньому любить техніку, дбайливо доглядає її, знайде все, що необхідно.

На шляху до надпланових процентів

О. БАРАНОВСЬКИЙ, групкомсорт КМК гірничо-очис.

ного вибою дільниці № 4 шахти «Світлопольська» Олександрійського району:

— Цього року ми взяли зобов'язання підвищити продуктивність праці на 1 процент проти плану і знизити собівартість продукції на півпроцента. А щоб добитися виконання додаткового завдання партії, треба використати всі наявні резерви.

Вони є. Насамперед вважаю необхідним ввести коефіцієнт трудової участі і для слюсарів, перевести їх, як і шахтарів, на госпрозрахунок. Тоді з'явиться у ремонтників справжня зацікавленість у тому, щоб комбайни були постійно в роботі.

Погано забезпечують нас інструментом. Самі купуємо ключі в магазинах. Але усього ж не купиш...

Хронічною стає відсутність запчастин для гідравлічної системи. Це призводить до невикористання затримок пересування секцій, конвейера. Буває й так, що через відсутність ущільнених кільця (дефіцит, до речі) доводиться замінювати цілий насос.

Неприваблива картина. Але не були б ми серед переможців соціалістичного змагання, якби тільки те й робили, що нарікали на перебої в поставках. З іншого боку, використання усіх резервів виробництва — це шлях до вагомим тонн надпланового вугілля. А коли так, то треба ці резерви використовувати сповна!

Розмову за «круглим столом» записав А. БЕЗТАКА.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Питання, порушені за «круглим столом» кращими виробничниками області, важко переоцінити. Розмова переконливо підтвердила ту думку, що молодь прагне довести своє право бути на передових позиціях трудової битви за виконання Продовольчої програми, запідати п'ятирічки. І здорова невгамовність, непримиренність до недоліків молодих трудівників повинна знайти дієву підтримку керівників господарств, підприємств, установ і організацій, де трудяться КМК. Підтримку, яка б дала змогу сповна використати резерви. А це — запорука майбутніх трудових успіхів, нових трудових звершень.

ПЛАНЕТА

СВІДЧИТЬ ІСТОРІЯ

Чорна слава

Джона Першінга

Першінг... Це шипляче, як заплювальна бомба, слово зараз на устах у мільйонів людей. Воно вимовляється з ненавистю і обуренням, викликає гнів і протест. «Першінгом», як відомо, у США назвали стратегічну ракету середнього радіусу дії, яку вони почали розміщувати в країнах Західної Європи. Хто ж такий Першінг, чім іменем названа смертоносна зброя? Це генерал Джон Джек Першінг (1860—1948), котрий «прославився» своєю жорстокістю і заповзятливістю у виконанні загарбницьких планів американського імперіалізму.

Ім'я Першінга, як свідчить історія, було піддано прокляттям його жертвами майже сто років тому. 1886 року він, уже будучи офіцером, керував каральним експедиційним корпусом проти індіанців Аризони. Крикавий похід проти корінного населення Америки закінчився майже повним знищенням аборигенів західних прерій. Саме Першінгу належить безприклюдна по своїй жорстокості і цинізму фраза: «Тільки мертвий індіанець — хороший індіанець». Навіть у американських воєнних колах Першінга прозвали «чорним Джеком». Так само, як у злочинному світі називали гангстера, для якого свинчатка, обплетена шкірою, була улюбленим «тихим» знаряддям убивства.

Працюючи пізніше військовим інструктором в університеті штабу Небраски, Першінг одночасно вчиться й одержує ступінь бакалавра права.

1898 рік. США прагнуть використати в загарбницьких цілях вільну боротьбу кубинського народу проти іспанського гноблення. Прикриваючись брехливими заявами про допомогу Кубі, вони оголошують Іспаній війну. Першінг бере участь у висадці американського експедиційного корпусу на Кубі і тут чинить розправу над революціонерами. Результатом такої «допомоги» стала американська окупація Кубі і перетворення її в напівколонію США. Так завершилась іще

одна сторінка життя Першінга.

1904—1905 роки. Російсько-японська війна. Джон Першінг — військовий аташе в Токіо і спостерігач у Маньчжурії.

1906 рік. Першінг уже бригадний генерал. Як відзначається в американській енциклопедії, він обійшов 800 офіцерів, що претендували на це звання, чим викликав невдоволення офіцерського складу.

На придушення мексиканської революції Першінг направляється вже як командуючий експедиційним корпусом (1916—1917). Він спішить на допомогу американським військам, що висадилися раніше у Мексиці. Мета їх полягала в тому, щоб задушити революцію і підкорити країну американським монополіям. Однак воєнна інтервенція США закінчилась провалом, бо нашохлаулася на рішучу відсіч мексиканського народу. Але завзятого Першінга і його нещадні розправи з революційними силами були оцінені властями США: генерала призначають 1917 року командуючим американськими військами у Європі, де виступали на боці Антанти.

1919 року Першінг одержує дуже рідкісне в американській історії звання генерала армії, а 1921 року призначається начальником генерального штабу збройних сил США. На цьому посту він пробує до виходу у відставку 1924 року. Однак і після цього він виконував час від часу «особливі» доручення уряду США в ряді країн Південної Америки і Європи.

Отже, один із найзаповзятіших виконавців агресивних задумів американського імперіалізму Джон Джек Першінг «заслужив» і посмертну «славу». Його іменем названий один із видів жакетної зброї, націленої США під приводом «зміцнення безпеки» на Радянський Союз, соціалістичні країни. У кінцевому підсумку він несе загрозу всьому людству.

Н. ВОРОНОВА.
(АПН).

У Республіці Зімбабве за три роки незалежності досягнуто значних успіхів у справі вдосконалення національної системи освіти. Якщо 1980 року школи, коледжі, інститути відвідували всього 50 тисяч чоловік, то нині — 2,5 мільйона. Кількість викладачів зросла з однієї тисячі до 64 тисяч.

На знімку: школярки з Хараре.

Фото В. ПАЕГЛІСА. (ТАРС).

НА МАЛОМУ
СТАДІОНІПАМ'ЯТІ
ГЕРОЇВ-
СПАРТАКІВЦІВ

Вже в дев'ятий раз на Кіровоградщині відбувся обласний відкритий турнір з міні-футболу пам'яті підпільної комсомольської організації «Спартак», що діяла в роки Великої Вітчизняної війни в селі Красногірці Голованівського району. Мета змагань — виховання молодого покоління на прикладі героїчного минулого старших, підготовка здібних юних футболістів, визначення найсильніших команд для участі в розіграші призів

клубу ЦК ВЛКСМ «Шкіряний м'яч».

У першому турі грали запорізький «Дніпровець» та олександрійський «Кристал». Вперта боротьба тривала обидва тайми (по 15 хвилин кожен) і, забивши одна одній по м'ячу, команди розділили між собою по очку. А світловодська «Юність» (жєк № 3) забила 4 «сухих» м'ячі у ворота голованівської «Юності».

Напружено проходив матч «Вогника» (Кіровоград, жєк № 4) і «Метеора» (Кривий Ріг). Двічі рахунок зрівнювався (1:1, потім 2:2) і лише під кінець цієї гострої зустрічі капітан криворізьців Олександр Водоп'ян забив третій, вирішальний м'яч кіровоградцям.

І в наступних шести турах «Метеор» здобував перемоги. Високу технічну майстерність продемон-

стрував гравець цієї команди Сергій Осипов, якого визнано кращим нападаючим турніру. Протягнувши всю дистанцію в 7 турів без жодної поразки, «Метеор» із 14 очками став володарем пам'ятного кубка обкому ЛКСМ України. Гравців команди нагороджено Грамотами Світловодського міського комсомолу.

Другим призером став кіровоградський «Вогник» — 12 очок. Він програв тільки майбутньому чемпіону. Юний нападаючий «Вогника» Дмитро Михайленко очолив список кращих бомбардирів, маючи на своєму рахунку 12 м'ячів.

Третє місце здобув «Дніпровець» із Запоріжжя — 9 очок.

М. ПОЛЯНОВСЬКИЙ,
суддя республіканської категорії.
м. Світловодськ.

ФУТБОЛ

СКА О. — «Зірка» — 2:0

Другий тур 47-ї першості СРСР з футболу серед клубів другої ліги, як і перший, «Зірка» провела на виїзді. В Одесі вона зустрічалася з армійцями, які в першому турі в себе вдома обіграли (2:1) дніпродзержинський «Металург».

Господарі і на цей раз виявилися сильнішими за суперників. Вони зуміли забити у ворота наших земляків два м'ячі.

Інші матчі другої групи закінчилися так: «Атлантика» (Севастополь) — «Стахановець» (Стаханов) — 1:1, «Онеан» (Нерч) — «Маяк» (Харків) — 0:0, «Кристал» (Херсон) — «Металург» (Дніпродзержинськ) — 0:0, «Крибас» (Кривий Ріг) — «Новатор» (Жданов) — 0:0, «Суднобудівник» (Миколаїв) — «Шахтар» (Горлівка) — 1:0.

Наступні поєдинки пройдуть у неділю 8 квітня. «Зірка» в цей день на своєму стадіоні прийматиме «Суднобудівник» з Миколаєва.

НА КУБОК

«НАДІЯ»

В ДЮСШ облспорткомітету закінчився республіканський гімнастичний турнір на кубок «Надія». У групі юних спортсменів, що виступали за програмою нандидатів у майстри спорту, володаркою пам'ятного призу спорткомітету УРСР стала дванадцятирічна львів'янка Олена КРИЖАНІВСЬКА.

Фото М. ВЛАСЕНКА.

ФІЗКУЛЬТУРА — ТОБІ І ВСІМ!

ОГЛЯД ГОТОВНОСТІ СПОРТИВНИХ БАЗ
ДО ВЕСНЯНО-ЛІТНЬОГО СЕЗОНУ

«Наше те, що не ваше...»

У 1424 колентивах фізкультури області нині є 27 стадіонів, 4343 спортмайданчики, 3 плавальних басейни, 335 стрілецьких тирів, 463 спортзали...
(з річного звіту облспорткомітету)

ЗВИЧАЙНО, такої кількості баз не вистачає, щоб повною мірою активувати спортивно-масову роботу в колективах фізкультури. Треба будувати нові — з участю молоді. Однак фізкультурних комсомольських працівників має хвилювати ще й таке: як використовувати ті, що «обладнано» раніше? І чи годяться вони прийняти учасників масових весняних стартів? Наша рейдова побувала в кількох колективах обласного центру.

У день Всесоюзного дня металіка на спортмайданчиків технікум механізації сільськогосподарства зібрались спортсмени «Колоса». Тут, за навчальним корпусом, великий плац, де кілька років тому юнаки та дівчата разом з наставниками зробили для себе ігрові майданчики, воєнізовану полюсу перешкод, футбольне поле. На цьому не зупинились. Було вирішено взятися за будівництво цілого спорткомплексу. Своїми силами розмітили сектори, бігові доріжки, які треба покрити гумово-бітумними матеріалами.

— Тут буде типовий легкоатлетичний манеж, сектор для стрибків, металіків, баскетболістів, волейболістів, гандболістів, — ділиться планами викладач фізвиховання С. С. Граждан. — Вже тепер, у перші весняні дні, взялися за роботу. Проте самим нам важко — це ж не прості майданчики. Схоперуватися б нам з інститутом сільськогосподарського маши-

нобудування, справи пішли б на краще.

Справді, в студентів КІСМУ досі немає свого стадіону. Біля гуртожитків новеличкі ігрові майданчики, де не проведеш масових турнірів, хіба що змагання між командами навчальних груп. А майданчик, де почав будівництво технікум, — через дорогу. І якби об'єднали зусилля обидва колективи фізкультури, проблему розв'язали б набагато швидше. Проте тут давня «але» — КІСМ — колентив «Буревісника», а технікум підпорядкований «Колосу». Тож міжвідомча розмежованість не дружила сусідів.

Додамо, що спорткомплекс біля технікуму могли б використовувати і жителі мікрорайону, де мешкають тисячі жителів вулиці Падсаєва і Волкова. Нам здається, що навіть колективи фізкультури виробничого об'єднання «Дружмаш» варто скооперуватися з технікумом та інститутами. Адже на підприємстві відсутні навіть звичайні футбольне поле, ігрові майданчики, стени здоров'я, сектори для складання нормативів ГПО. Однак «родичатися» «Дружмашу» з технікумом не зручно — заводчани з авангардизмом емоційно. Не так далеко і завод радіовиробів, фізкультурники якого хіба що під час змагань з легкоатлетичного кросу можуть зібратися командами цехів на алейку парку. Де будувати свої типові спорткомплекси, фізкультурні і комсомольські активісти двох сусідніх підприємств досі не вирішили (немає дел). Отож С. С. Граждан з своїми колегами вже не надіялися на допомогу — приступили до будівництва своїми силами.

Подібна ситуація в іншому мікрорайоні міста. Зразковий майданчик побудовані в технікумі радянської торгівлі, і з перших весняних днів тут тривають масові змагання з ігрових видів спорту, учні складають нормативи ГПО. Після тренувань, закінчених стартами до спорткомплексу закриваються на замок. Сюди хочуть потрапити сусіди — учні медучилища. Але зась! Викладач фізвиховання технікуму О. Г. Новальов сам зачиняє ворота.

А медучилищу теж ніде будувати типову спортбазу. То чому ж цю проблему не вирішували значно раніше — ще тоді, коли технікум своїми силами взявся за будівництво? А ось ці два колективи міжвідомчого розмежу-

вання вже не мають — обидва спартаківські. І в обгороді «Спартак» пробують помирити майбутніх медиків і працівників прилавка. Але поки що ці намагання марні. Бо існує неперушний закон у сусідів: «Наше те, що не ваше...».

Є в цих спартаківців ще один сусід — технікум підготовки керівних кадрів для колективів і радгоспів. В цьому колективі ще більше нерозв'язаних проблем. Гіршовики, штангісти, тенісисти тренуються в темному і задушливому підвалі — ні вікон, ні витяжних труб. А там, де мав бути спортзал, тепер ідалія. Одне «багатство» — маленький волейбольний майданчик.

На одному з останніх засідань колегії облспорткомітету йшлося про розвиток ігрових видів спорту. Тут був наведений такий приклад: в обласному центрі немає жодного волейбольного типового майданчика, де б можна було провести масовий турнір на відкритому повітрі. А в федерації легкої атлетики повідомили, що й легкоатлетичного турніру за олімпійською програмою теж ніяк влаштувати. Стадіон спортклубу «Зірка» ще не скоро стане такою ареною. Реконструкція найближчим часом не планується. От хіба що спорткомплекс вищого льотного училища цивільної авіації зможе прийняти влітку велику кількість легкоатлетів (змагатимуться учасники Всесоюзної спартакіади авіаторів). І біля училища тепер роботи в розпалі. Продовжаться вони до літа. Навесні, виходить, перепочинок забезпечений. Бо за справу (хоч і активно) взялися пізно.

Є в місті ще один спорткомплекс — факультету фізвиховання педінституту. Але тут трибуни поламали, немає де пересидітися учасникам змагань, відсутнє світлове табло, обмаль

легкоатлетичних секторів. А ігровий (для волейболістів, баскетболістів, гандболістів) майданчик захаращений різним заліззяччям.

А що чекає дітей і підлітків? Вони передусім мають взяти участь у спартакіаді «Юність». Змагань за її програмою теж не проведеш, якщо немає доброї спортивної бази за місцем проживання.

У жєку № 3, наприклад, ще восени справді по-господарському обладнали спорткомплекс, майданчик тут з гумово-бітумним покриттям. І тепер оновлювати їх немає потреби — все зроблено добротно. Юні спортсмени мікрорайону на проспекті «Правди» також користуються базою СШ № 13, де вже в ці весняні дні школярі упорядкували всі сектори. А ось на вулиці Безляєва діти і підлітки проводять своє дозвілля, стрибаючи через річкаки. Забудовується новий житловий масив. Та керівники жєку № 9 спромоглися подбати хіба що про те, щоб встановити біля своєї контори всього один тенісний стіл. Наприкінці березня, коли надворі була справжня теплість, юрба хлоп'ят метушлась біля волейбольного м'яча. Довелося грати на майданчику, що будівельники зробили для... сушіння білизни.

Рейдова бригада «МК»: В. ПЕРЕВЕРЗЕВ — інструктор обласної «Спартак», С. ШНЕЙДЕР — інженер по спортопорудам облспорткомітету, М. ШЕВЧУК — спецкор «Молодого комунара».

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Обласне виробниче об'єднання «Тернопільавтотехобслуговування»

має в продажу лег-
кові автомобілі

«Москвич»,
«Запорожець»
та «Нива» ВАЗ-2121

всіх модифікацій. Зам. 160.

Тим, хто бажає при-
дбати легкові автомо-
білі, звертатися на
адресу: м. Тернопіль,
вул. Ковпака, 2. Тел.
4-36-77, 4-02-43.

Ваше замовлення швидко і якісно виконують майстри бюро побутових послуг фірми «Райдуга»

У Кіровограді є
кілька пунктів бюро.
По вул. Гагаріна, 7,
тел. 2-47-42 пропо-
нуються такі послуги:

розпилювання дров,
оббиття дверей
(матеріал замовни-
ка),

вставлення в двері
вічка, замків,
електромонтажні ро-
боти,
ремонт і настрою-
вання піаніно, баянів,
послуги рекламного
бюро (приватні об'я-
ви про обмін, про-
даж і т. ін.).

По вул. Леніна, 6
ремонтують духові
інструменти.

Переклад потріб-
ного вам тексту з ан-
глійської на російську
або з російської на
англійську мову вам
зроблять переклада-
чі бюро, яке розта-
шоване у будинку
побуту «Інгул».

На когоспному
ринку працює пункт
бюро, де виконують
вулканізацію автока-
мер, автоелектро-
слюсарні роботи, ре-
монт автоколес,
швейних машин.

КОРИСТУЙТЕСЯ НА-
ШИМИ ПОСЛУГАМИ!

Дирекція фірми побу-
тових послуг «Рай-
дуга».

Зам. 159.

Кіровоградське
міське бюро
по
працевлаштуванню
населення

запрошує на будівництво

особливо важливих об'єктів атомної енергетики

(Запорізької, Південно-Української, Чорнобильської,
Хмельницької АЕС)

РОБІТНИКІВ БУДІВЕЛЬНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

мулярів,
теслярів,
монтажників,
електрозварників,
бетонників та інших.

Особи без спеціальності можуть набути її в навчаль-
ному комбінаті. Під час навчання їм виплачується сти-
пендія — 70 крб. на місяць. Для одиноких є впорядкова-
ні гуртожитки.

По довідки звертатися: м. Кіровоград, вул. Карла
Лібкнехта, 26; вул. Щорса, 2.
Зам. 150.

При Кіровоградському
автотранспортному
підприємстві 10021
(автобусний парк)

ПРАЦЮЮТЬ МІСЯЧНІ КУРСИ

перепідготовки водіїв
категорії «ВС» і «С» на
категорію «Д» з відри-
вом від виробництва.

За період навчання на
курсах виплачують сти-
пендію.

Однією надають міс-
ця в гуртожитку.

Звертатися на адресу:
м. Кіровоград, вул. Аеро-
флотська, 15, відділ кад-
рів. Тел. 6-40-77.

Іхати автобусом № 24
до зупинки «Хлібозавод».

Адміністрація.

ВІТАЮЧИ ЗІ СВЯТОМ

Світле, радісне
свято весни, молодос-
ті, миру... Таким при-
ходить до нас Першо-
травень. Вітаючи зі
святом своїх рідних,
друзів, знайомих,
зробіть їм приємні
подарунки.

Допоможуть Вам
працівники магази-
нів «Галантерея-пар-
фюмерія» та універ-
магів споживчої ко-
операції, які влашту-
вали передсвяткові
виставки-продажі.

Зупиніться біля від-
ділу сувенірів в уні-
вермазі. Знаючи упо-
добання й смаки тих,
кому готуєте подару-

нок, ви обов'язково
підберете тут річ,
яка стане доброю
загадкою про цьогоріч-
не свято.

Одержати відріз
барвистого легкого
шовку «Поляна»,
«Любава», «Маріч-
ка», «Мелана», «Би-
стриця», «Вірнея»

на плаття чи блузуку
приємно кожній жін-
ці. Так само, як і ви-
роби біжутерії, пар-
фюмерії та косметич-
ні набори.

Чоловікам підбе-
реть сорочку на літо,
капелюх, галстук.
Можна також пода-
рувати годинника,
електробритву, ло-
сйюни та креми для
гоління, одекони,
які є в продажу в
широкому асортименті.

Ласкаво просимо
до магазинів «Галан-
терея - парфюмерія»
та універмагів спо-
живчої кооперації!

Облспоживспілка.
Укоопторгреклама.
Зам. 164.

ПОДАРУНОК ДО ДНЯ ПЕРЕМОГИ

День Перемоги —
свято кожного з нас.
Найбільшу шану ми
віддаємо тим, хто на
фронтах Великої Віт-
чизняної війни набли-
жав цей світлий
день. Підібрати хо-
роший подарунок для
привітання цих ша-
нованих людей Вам
допоможуть праців-
ники магазинів спо-
живчої кооперації,
які підготували свят-
кові виставки-прода-
жі.

Гарним подарун-
ком стануть книги,
сувеніри виробні, які
є в широкому виборі.

Можна подарувати
також письмове при-
ладдя, настільний
або наручний годин-
ник, сорочку, запон-
ки, галстук, одекон-
лон.

Для жінок, учас-
ниць Великої Вітчиз-
няної війни, доречні
ми подарунками
стануть сумочки різ-
ного призначення,
шовкові чи шерстяні
хустки, золоті, срібні,
янтарні прикраси.

Ласкаво просимо
на святкову вистав-
ку-продаж!

Облспоживспілка.
Укоопторгреклама.
Зам. 163.

КАПІТАНІВСЬКЕ СЕРЕДНЄ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 10

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1984—1985 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує кваліфікованих робітників для цук-
рової промисловості.

Зі строком навчання 3 роки:

оператор дентрифуг — токар по металу;
складач дифузійних ножів — електрозварник (юна-
ки);
апаратник варіння цукру — слюсар;
електромонтер;
слюсар контрольно-вимірювальних приладів і авто-
матики.

Приймають юнаків і дівчат віком від 15 років з ос-
вітою за 8 класів.

Зі строком навчання 2 роки:

сатуратник-малар;
апаратник дифузії — столяр (юнаки);
апаратник випарювання — муляр.

Приймають юнаків та дівчат віком від 15 років з ос-
вітою за 8—10 класів.

Зі строком навчання 1 рік:

слюсар контрольно-вимірювальних приладів і авто-
матики;
електромонтер.

Приймають юнаків і дівчат віком від 17 років з ос-
вітою за 10 класів.

При вступі необхідно подати:

заяву на ім'я директора із зазначенням обраної спе-
ціальності, свідоцтво чи атестат про освіту, паспорт
або свідоцтво про народження (якщо не виповнилося
16 років), довідку з місця проживання із зазначен-
ням складу сім'ї, довідку про стан здоров'я (форма
№ 286), шість фотокарток 3×4 см.

Учні з дво-і трирічним строком навчання забезпе-
чуються безплатним триразовим харчуванням, одя-
гом, взуттям, комплектом постільної білизни, сироти
одержують ще й стипендію.

Учні з трирічним строком навчання після закінчен-
ня училища одержують атестат про середню освіту
і атестат за професією.

Учні з річним строком навчання виплачується сти-
пендія в розмірі 30 карбованців на місяць, відміни-
кам навчання розмір стипендії підвищується на 25
процентів.

Проводиться виплата 33 процентів заробітку під
час практики.

Всіх учнів забезпечують гуртожитком.

При училищі працює заочна школа для груп з дво-
річним строком навчання.

Початок занять — 1 вересня.

Адреса училища: смт. Капітанівка Новомиргород-
ського району, МПТУ № 10.

Зам. 165.

Дирекція.

Кіровоградське середнє міське професійно-технічне училище № 8

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1984—1985 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

На навчання строком
3 роки приймають юнаків
та дівчат, що мають осві-
ту за 8 класів.

Учні набувають спеці-
альностей:

муляра, монтажника ста-
левих і залізобетонних
конструкцій;

столяра будівельного;
маларя-штукатур;
штукатур, ліцювальни-
ка-плитковика;

слюсаря-сантехніка, га-
зоварника;

електромонтажника по
освітленню й електроус-
тачуванню;

електрогазоварника.

По закінченні навчання
учні здобувають середню
освіту.

Іх забезпечують гурто-
житком, парадним і робо-
чим одягом, чотириразо-
вим харчуванням, підруч-
никами. Під час виробни-

чої практики вони одер-
жують 50 процентів від за-
робленої суми.

Час навчання в училищі
зараховується до трудово-
го стажу.

Училище має новозбудо-
ваний комплекс: навчальні
кабінети, лабораторії, ви-
робничі майстерні, актовий
і спортивний зали, їдаль-
ню, спортинне літнє містеч-
ко.

Випускники - відмінники

мають право вступати до
вищих та середніх навчаль-
них закладів на пільгових
умовах, а також можуть
бути направлені до вищих
навчальних закладів про-
фесійно-технічної освіти, де
навчання проводиться на
повному державному утри-
манні.

Юнаки до закінчення
училища одержують від-
строчку від призову до лав
Радянської Армії.

Вступники подають або
надсилають поштою: заяву
із зазначенням вибраної

спеціальності, автобіогра-
фію, характеристику, сві-
доцтво про народження,
свідоцтво про освіту, до-
відку з місця проживання
та про склад сім'ї, медич-
ну довідку (форма № 286),
8 фотокарток 3×4 см.

Початок занять — 1 ве-
ресня.

Адреса училища: 316050,
м. Кіровоград, вул. Волко-
ва, 15. Тел. 3-15-32.

Іхати тролейбусами
№№ 1, 3, 5 до зупинки
«Обласна лікарня».

Зам. 151. Дирекція.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітета
ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відпо-
відального секретаря — 2-46-87; відділу
комсомольського життя — 2-46-57; листів
і масової роботи — 2-45-36; пропаганди
— 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87;
військово-патріотичного виховання та
спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; ого-
лошень — 2-56-65; коректорської —
3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить в вівторок,
четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва

«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.